

Homo Heros

“veldonderzoek stuit op bestaan
van nieuwe soort: homo heros”

Species & Symbiosis
Special Edition, March 2020

De homo heros overleeft in symbiose.
Omgang met lijden en dood
is het onderscheidend vermogen
waarmee de homo heros
zijn habitat leefbaar maakt.

De habitat van de soort werkt zich uit
in de binnenwereld van witte korven
die afgeschermd zijn van de omgeving
waar de symbiont van hun symbiose leeft,
hun verblijf in de korven is tijdelijk.

In het labirint van protocollen
dat de tijd door de witte korven stuurt
kan de heros zien sterven zonder verlies
van vitaliteit, initiatief en overzicht,
ze schermen hun symbionten af
als de dood hen in de ziel dreigt te slaan.
De heros functioneert ononderbroken
en als het laatste protocol stukt
weten zij door te werken op de tast.

Het metabolisme van de heros
wijkt af van verwante soorten:
gevoed met complimenten
produceren zij overuren.

Het is nog te vroeg voor uitspraken
over aard en gelijkwaardigheid
van de symbiotische co-existentie.
Nader veldonderzoek is gepland
naar de afhankelijkheidsrelatie
tussen beide symbionten.

In de evolutie van de heros
wordt afstoting van witte korven
door de primaire symbiont voorzien,
zodra het vitaal evenwicht zich
in hun omgeving herstelt.